

ся наше доителка-та водъ, или сръбне малко чорбъ или друго такъво. Много помага на дѣте-то да го доишь весела и ведра, и то зарань откакъ си позакусишь и по обѣдъ откакъ ся наѣдешь. Разумѣва ся, че едно по друго щешь му давашь ту една-тѣ, ту друга-тѣ иѣнкѣ, каквото и дѣтъ еднакво да ся наливатъ.

Майка-та и дѣте-то като сѣ тѣсно связаны, можешь си помисли да ли не ще да е добре майка-та и дѣте-то да лѣжатъ на една постелнѣ. Не ще двоеніе, че пара-та, че вѣтрѣе отъ здравъ майкѣ, а найповече сама-та топлина на тѣло-то ѝ не може да не понесе на дѣте-то, и то найповече зимѣ, кога перушички-ты и всички други завивки не могжатъ да дотъкнатъ на дѣте-то естественна-тѣ топлинѣ. Прѣзъ пръвъ-ты дни по рожбѣ-тѣ, когато на дѣте-то това бы трѣбувало наймного, майка-та, както рекохъ, много ся поти, па и доклѣ ся чисти отъ неиѣ вѣтрѣе толкова силна пара, чтото дѣте-то само отъ това бы ся поврѣдило, ако да лѣжяше до неиѣ. Понаапоконъ пакъ, кога нѣма тия спѣнки, коя е тая майка, която на здраво знае, че нѣма да стори нѣкое зло на дѣте-то си, което лѣжи до неиѣ? Има доста примѣры, пайповече между простый свѣтъ за майки, които си удушили дѣтца-та, че лѣжали до тѣхъ.

При това не ще смышляваніе, че майка доителка трѣбува да ся повѣздръжя отъ всички забавы и веселбы, които не ся сговарятъ съ грыжкѣ-тѣ за дѣте-то. Нѣ сѣ това не искамъ да рекъ, че не быва да си допустишь никаквъ забавъ и че трѣбува да живѣешь все като у монастырь. Наопаки отъ все срѣдце ти желаѣ да ся сбиращъ